

TERÖR

Selçuk PERİN
13.09.2001

Ne? Nasıl? Ne zaman? Nerede? Neden? Kim? Derken oldu işte.

Dokunulmaz sandığımız, addettiğimiz. Olamaz dediklerimiz oluverdi. Dört uçak kaçırıldı, üç tanesi emellerine ulaştırıldı. Dünya ticaretinin merkezi olarak kabul edilen World Trade Center'in (Dünya Ticaret Merkezi) 420 metrelik iki kulesi 2 saat içinde yerle bir edilirken yirmi bine yaklaşan ölü ve kaybolan olabileceği söyleniyor.

Amerikan askerî kuvvetlerinin sinir merkezi olarak kabul edilen Pentagon'da WTC'nin akıbetine uğradı. Kaçırılan uçaklardan birisi de bunun üzerine çakıldı. Burada da 800 ölü olabileceği söyleniyor.

Bir dördüncü uçak ise içindeki yolcular ile Pensilvanya'da bir korunun içine çakıldı. Bunun da götürülmek istendiği yerin ya Beyaz Saray ya da Camp David olduğu ileri sürülüyor.

Amerika bir savaş görünümünde. Sanki dünya tersine dönmüş, evinde hiçbir şekilde 1800'lü yıllardan beri savaş görmemiş Amerika birden bire, bir savaşın içine çekilmiş. Buna sanki değil de öyle demek gerekiyor.

Çeşitli grupların, tabiiyetlerin, renklerin, ırkların bir arada söyle veya böyle beraber yaşadığı bu ülke'de herkes geldiği yerin değil, ama oturduğu ülkenin vatandaşı olduğunu kabul ediyor. Böylesine karmaşık bir geçmişten toparlanmış ve kendi hayatlarını daha iyi yapmak için çalışmakta olan bu insanların bir tek emeli var. Başarılı olmak.

Bu emel ve amaç içerisinde de bencillik oldukça natürel olarak bir kalımsal güç olarak ortaya çıkıyor. Sorulacak soruların başında da Amerika'nın başına gelenler bu bencilliklerinden dolayı gelmiyor mu?

Dünya'da terörizm'i kendilerine ilke etmiş olan ülkeler bile bu saldırıyı kınadılar. Ancak ayna'nın bir de ters yüzü var.

Sen zaman içerisinde bir başka tehdit'e karşılık insanları, örgütleri kullanacaksın, yetiştireceksin. Ardından da işleri bitti diye salıvereceksin dünya'ya. Ya da onlara alıştırmış olduğun hayatları bir anda sönuverecek... Kendi başlarına kalacaklar. Bunlar ekstremist olarak sana geri dönüp saldırmayacak ta kim saldıracak. Bunlar sana karşı kurulmuş olan ittifaklarda önemli roller almayacak da, kim alacak?

Teröristleri hep yanı başımızda yetiştiriyoruz. İşe alıp yetiştirip, en iyi düzeye çıkardığımız kişileri herhangi bir sıkıntıda silkeleyip atıyoruz. Sonra da bunlar bizim karşımıza çıkmıyorlar mi? Piyasa'yı kırmıyorlar mi? Bu terörizm değil mi?

Demokrasilerde, her sistem'de olduğu gibi problemler var. Bunların en büyüğü lobiler. Lobiler bir iş kolunu, bir politikayı, bir devleti batırabiliyor ve göklere çıkarabiliyor. Paraları

var ise o zaman her şey mümkün... Bu da iş kolları arasında, politikalar arasında ve devletler arasında uçurumlar yaratabiliyor.

Amerika'da hep dışarıdan tepki olmuyor. İçeride de büyük tepkiler var. Bu tepkiler de terörizm ile kendilerini duyurabiliyorlar. Oklahoma City Federal binasının uçurulması gibi. Etki ve tepki ikisi de birbirinin yanında ve ardından geziyor. Yapılan herhangi bir işlemin etkisi ve tepkisi var. Ama insanları hiçbir zaman tümü ile memnun etmek mümkün değil.

Amerika yine belli bir ağırlığı ile NATO'ya Washington antlaşmasının, bugüne dek hiçbir zaman, soğuk harp yıllarında dahi, kullanılmayan bir müeyyidesini aktive etti. Bu antlaşmanın 5. maddesi.

Buna göre: “ NATO üyesi herhangi bir ülkeye dışarıdan yapılan bir saldırı, üyelerin tümüne yapılmış sayılıyor”.

Yani NATO bir savaş sırası hazırlığı içersine girmek zorunda. Bütün üye ülkeleri ile... Kime karşı. Terörizm'e karşı mı? Öyle ise, o zaman bu isteğin görüşülmesi gereken ve kararlarının etkili olarak, öyle ise, o zaman bu isteğin görüşülmesi gereken ve kararlarının etkili olarak uygulanması gereken bir platform var. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi. Burada alınacak herhangi bir karar'da konsey üyesi ülkeler bu kararı onaylarsa o zaman bütün dünya ülkeleri Amerika'nın öç alabilmesi için beraberce çalışmak zorunda kalacaklar.

O zaman dünya terörizm'e dar gelmeye başlayabilecek. Ama bu hiçbir zaman terörizm'in tamamen yok edilebileceği anlamına da gelmeyecek.

Kuzey – Güney farklılıklarının her geçen gün genişlediği, ve malî uçurumların derinleştiği bir devirde aç olanların kendilerini geçindirmek için, kendileri gibi olanların harekete geçmelerini sağlamak için her türlü yönteme baş vurmaları mümkün. Bunun da önüne geçmek acaba mümkün olacak mi ki?

Asla... Taa ki globalleşmenin getirdiği radikalleşme sakinleşinceye kadar. O zaman bile çözümlerin tam olabileceği hala bir soru işareti.